

บทที่ 1

บทนำ

การปรับปรุงระบบต้นทุนการผลิตในโรงงานผลิตผนังล้อมอาคารน้ำหนักเบา โดยใช้ระบบต้นทุนกิจกรรม (Manufacturing Cost System Improvement in Curtain Wall Factory by Activity-Based Costing System) มีความเป็นมา หลักการ ดังต่อไปนี้

ความเป็นมา แนวทาง และเหตุผล

ผลจากความก้าวหน้าและการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีอย่างรวดเร็ว การแข่งขันที่รุนแรงมากขึ้น กิจกรรมต่างๆ จึงหันมาให้ความสำคัญต่องานการบริหารต้นทุน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในการประกอบการ ผู้บริหารควรหันมาให้ความสนใจต่อการบริหารกิจกรรมเพื่อลดความสูญเปล่าในกิจกรรมที่ทำให้ต้นทุนของกิจการเพิ่มสูงขึ้นโดยไม่จำเป็น ผู้บริหารจำเป็นต้องลดกิจกรรมบางส่วนลง และดำเนินกิจกรรมที่เหลืออยู่อย่างมีประสิทธิภาพ ในการประกอบกิจกรรมต่างๆ กิจการควรมีต้นทุนต่ำกว่าต้นทุนถัวเฉลี่ยของอุตสาหกรรม การเข้าใจโครงสร้างต้นทุน และบริหารต้นทุนได้อย่างเหมาะสม ผู้บริหารจำเป็นต้องทราบว่าการดำเนินงานองค์การมีกิจกรรมอะไรบ้าง และควรบริหารกิจกรรมต่างๆ เหล่านั้นอย่างไร ในกิจกรรมเกี่ยวกับการผลิตกิจการต่างๆ มักรวมค่าใช้จ่ายในการผลิตทุกอย่างเข้าด้วยกัน และพยายามปันส่วนต้นทุนทั้งหมดนี้ให้กับผลิตภัณฑ์ที่ผลิตโดยไม่ได้คำนึงถึงความสัมพันธ์ของกิจกรรมที่ก่อให้เกิดต้นทุนกับตัวผลิตภัณฑ์ที่ผลิต การปันส่วนมักคำนึงถึงปริมาณของผลิตภัณฑ์เป็นเกณฑ์มากกว่าอย่างอื่น ซึ่งถือเป็นจุดบอดในการบริหารต้นทุน และทำให้ผู้บริหารหลงประเด็นเข้าใจผิดในโครงสร้างของต้นทุนเพื่อการตัดสินใจซึ่งเป็นผลเสียที่ร้ายแรงต่อการดำเนินงานภายใต้ภาวะการแข่งขันที่รุนแรงนี้ เมื่อระบบการบริหารการผลิตสมัยใหม่ได้เข้ามามีบทบาทในกิจการต่างๆ มากขึ้น ระบบบัญชีต้นทุนที่ใช้อยู่เดิม (Traditional Costing System) จำเป็นต้องมีการพัฒนา และปรับปรุงให้สอดคล้องกับการบริหารการผลิตสมัยใหม่ด้วย เพื่อให้ผู้บริหารได้ข้อมูลต้นทุนที่เพียงพอต่อการบริหารควบคุมและตัดสินใจ ระบบการบัญชีต้นทุนตามกิจกรรม (Activity-Based Costing) จึงถูกนำมาใช้ทดแทนระบบการบัญชีต้นทุนแบบเดิม

หลักการ

การบัญชีต้นทุนตามกิจกรรมคือว่ากิจกรรม (การเปลี่ยนทรัพยากรของกิจการที่ใช้ไปในการดำเนินงานเพื่อให้ได้มาซึ่งผลผลิตของกิจการ) เป็นสิ่งที่ทำให้เกิดต้นทุน ผลผลิตที่ได้ของกิจการเป็นผลมาจากการใช้กิจกรรมต่างๆ ของกิจการ การบัญชีต้นทุนตามกิจกรรมจึงเริ่มต้นด้วยการวิเคราะห์กิจกรรม โดยแบ่งการดำเนินงานในกิจการออกเป็นกิจกรรมย่อยตามโครงสร้างของฝ่ายหรือแผนกการดำเนินงานต่างๆ ที่วิเคราะห์ได้แบ่งเป็น 4 ลักษณะ ได้แก่

1. ต้นทุนที่เกิดขึ้นตามปริมาณการผลิตซึ่งผันแปรโดยตรงกับปริมาณการผลิต สามารถนำมาคิดต้นทุนได้โดยตรง เช่น ต้นทุนวัตถุดิบทางตรง
2. ต้นทุนที่ผันแปรตามจำนวนครั้งที่ทำกิจกรรม ต้นทุนประเภทนี้ผันแปรโดยตรงกับกลุ่มของผลิตภัณฑ์โดยไม่ได้สัมพันธ์กับจำนวนหน่วยในกลุ่มของผลิตภัณฑ์ เช่น งานเตรียมการผลิตสามารถนำมาคิดต้นทุนได้โดยตรงตามจำนวนครั้งที่เตรียมการผลิต
3. ต้นทุนที่ผันแปรตามความแตกต่างของผลิตภัณฑ์ เป็นต้นทุนที่เกิดจากกิจกรรมรวมที่ทำให้เกิดการผลิตและขายสินค้า มีความสัมพันธ์โดยตรงกับการผลิตและขายสินค้าแต่ละแบบโดยเฉพาะ ซึ่งต้นทุนนี้จะมากขึ้นตามประเภทของผลิตภัณฑ์ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับปริมาณการผลิตหรือกลุ่มของผลิตภัณฑ์ เช่น ต้นทุนการเปลี่ยนแปลงผลิตภัณฑ์สามารถนำมาคิดต้นทุนได้โดยตรงกับผลิตภัณฑ์นั้นๆ
4. ต้นทุนที่เกิดขึ้นเพื่อให้กิจการดำเนินงานต่อไปได้ เป็นต้นทุนที่เกิดจากกิจกรรมรวม ไม่มีความสัมพันธ์กับหน่วยผลิต กลุ่มผลิตภัณฑ์ แบบของสินค้า แต่หากไม่มีต้นทุนประเภทนี้กิจการไม่สามารถดำเนินงานต่อไปได้ ได้แก่ ค่าเสื่อมราคาโรงงาน เครื่องจักร ค่าบริหารโรงงาน ต้นทุนเหล่านี้ไม่สามารถระบุเข้าสู่ผลิตภัณฑ์ได้โดยตรง แต่กิจการต้องใช้วิธีการปันส่วนโดยกำหนดเกณฑ์การปันส่วนที่เหมาะสมซึ่งต้องอาศัยดุลยพินิจเข้าช่วย

พัฒนาการของการปันส่วนโลหัยการผลิต

การคำนวณโลหัยการผลิตคิดเข้างานเป็นสิ่งจำเป็นเมื่อต้องการเปรียบเทียบรายได้กับต้นทุน การคิดต้นทุนที่ถูกต้องควรใช้อัตราโลหัยการผลิตจ่ายจริง ซึ่งคำนวณขึ้นดังนี้

$$\text{อัตราโลหัยการผลิตจ่ายจริง} = \frac{\text{จำนวนโลหัยการผลิตที่เกิดขึ้นจริงในงวดบัญชี}}{\text{จำนวนตัวขับเคลื่อนต้นทุนที่เกิดขึ้นจริง}}$$

กิจการทุกแห่งมักใช้อัตราโลหัยการผลิตล่วงหน้า ที่คำนวณขึ้นตามกำลังการผลิตปกติของกิจการ โดยนำวัตถุประสงค์ทางตรง และแรงงานทางตรงมารวมไว้ในงานระหว่างทำตามต้นทุนจริง แต่โลหัยการผลิตถูกคิดเข้างานระหว่างทำตามอัตราที่คำนวณขึ้นล่วงหน้า ระบบการคำนวณต้นทุนผลิตภณท์ดังกล่าวเรียกว่าการคำนวณต้นทุนตามวิธีต้นทุนปกติ

โลหัยการผลิตประกอบด้วยต้นทุนทางอ้อมในการผลิตหลายรายการที่มีความสัมพันธ์กับผลิตภณท์ที่ผ่านเข้ามาในกระบวนการผลิตแตกต่างกัน หากใช้โลหัยการผลิตอัตราเดียวทั้งโรงงาน ในการคำนวณอัตราโลหัยการผลิตคิดเข้างานล่วงหน้าก็จะ ก่อให้เกิดความไม่ถูกต้องในการปันส่วนต้นทุนเข้าระบบผลิตภณท์

กิจการต่างๆ พยายามแก้ปัญหาการใช้อัตราโลหัยการผลิตอัตราเดียวกันทั้งโรงงานมาเป็นอัตราประจำแผนกโดยทำการปันส่วนต้นทุนแผนกบริการการผลิตเข้าเป็นต้นทุนของแผนกผลิต แล้วปันส่วนต้นทุนแผนกผลิตเข้าเป็นต้นทุนของผลิตภณท์ที่ผลิต แต่ข้อมูลที่ได้ก็ยังไม่ถูกต้อง ผู้บริหารได้ข้อมูลที่ชัดเจนของผลิตภณท์จึงไม่อาจเอาไปใช้เป็นประโยชน์ต่อการดำเนินงานได้เต็มที่ การปันส่วนต้นทุนวิธีต้นทุนตามกิจกรรมจึงเป็นทางเลือกใหม่ที่กิจการต่างๆ ได้พัฒนาขึ้นมาแทนวิธีการคิดต้นทุนระบบเดิม

กิจการต่างๆ จะได้รับข้อมูลที่ถูกต้องมากขึ้นกว่าเดิมโดยเน้นที่กิจกรรมต่างๆ ซึ่งเป็นองค์ประกอบในกระบวนการผลิตผลิตภณท์ ในระบบการคำนวณต้นทุนตามกิจกรรมการปันส่วนต้นทุนยังคงใช้อยู่ โลหัยการผลิตจะถูกกำหนดขึ้นด้วยจำนวนที่แสดงถึงกิจกรรมที่มีนัยสำคัญในองค์ประกอบของกระบวนการผลิต กิจกรรมที่ระบุได้จะขึ้นกับขั้นตอนของการผลิตตัวอย่างของกิจกรรม

ดังกล่าว ได้แก่ งานวิศวกรรม งานจัดการวัสดุ งานตั้งเครื่องจักร งานจัดตารางการผลิต งานควบคุมตรวจตรา งานรับรอง งานส่งของ และงานจัดซื้อ เป็นต้น

หลังจากได้กำหนดต้นทุนของแต่ละกิจกรรมในขั้นตอนแรกแล้วจะต้องระบุตัวขับเคลื่อนต้นทุน (cost driver) แต่ละกิจกรรมให้สอดคล้องกันด้วย ในขั้นที่สองต้นทุนของแต่ละกิจกรรมจะถูกปันส่วนเข้าเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ที่ผลิตแต่ละงานตามสัดส่วนของจำนวนหน่วยของกิจกรรมที่ผลิตภัณฑ์และงานใช้ไป เช่น ต้นทุนของงานควบคุมตรวจตราถูกคิดเป็นต้นทุนของผลิตภัณฑ์ต่างๆ ตามจำนวนที่งานผลิตผลิตภัณฑ์นั้นๆ ได้ใช้บริการตรวจตรา เช่น งาน ก. ใช้บริการตรวจตรา 2 ครั้ง ในขณะที่งาน ข. ใช้บริการตรวจตราครั้งเดียว งาน ก. ก็จะถูกคิดค่าควบคุมตรวจตรา 2 ครั้ง งาน ข. จะถูกคิดเพียงครั้งเดียว

ต้นทุนตามกิจกรรมเป็นวิธีการหนึ่งในการพัฒนาจำนวนต้นทุนที่ใช้ในต้นทุนงานสั่งทำหรือต้นทุนช่วงการผลิต ข้อแตกต่างนี้อยู่ที่ต้นทุนตามกิจกรรมเน้นที่กิจกรรมที่เป็นหลักในการรับต้นทุนในทางตรงข้ามวิธีการตามปกติในการพัฒนาต้นทุนที่ใช้ในงานสั่งทำหรืองานช่วงการผลิตขึ้นกับวัตถุประสงค์ทั่วไปของระบบบัญชี ไม่ได้ปรับปรุงกิจกรรมที่พบในกิจการ วิธีการคิดต้นทุนตามกิจกรรมเสียค่าใช้จ่ายมากกว่าวิธีการคิดต้นทุนตามปกติ แต่การคิดต้นทุนตามกิจกรรมให้ข้อมูลที่มีประโยชน์มากกว่าและมีความถูกต้องมากกว่า

การแก้ไขระบบต้นทุนงานสั่งทำใหม่โดยใช้ต้นทุนตามกิจกรรม

การปรับปรุงแก้ไขการคำนวณต้นทุนแบบเดิมมาใช้ต้นทุนตามกิจกรรมทำให้ตามขั้นตอนต่างๆ ดังนี้

1. ระบุงานที่สั่งทำ
2. ระบุรายการต้นทุนทางตรงของงาน ในกรณีตัวอย่าง ได้แก่ วัสดุทางตรง และแรงงานทางตรง
3. ระบุรายการต้นทุนทางอ้อมที่เกี่ยวข้องกับงานในรูปของกิจกรรมที่จำเป็นต้องใช้กับงานสั่งทำ เช่น
 - งานจัดการวัสดุ
 - งานเตรียมการผลิต
 - งานปันส่วนด้วยเครื่องจักร

งานป้อนเงินส่วนด้วยแรงงานคน

งานเคลื่อนย้าย

งานตรวจสอบคุณภาพ

4. เลือกลงเกณฑ์ในการปันส่วนต้นทุนทางอ้อมแต่ละรายการ ปันส่วนตามกิจกรรมที่ก่อให้เกิดต้นทุน
5. คำนวณต้นทุนต่อหน่วยของกิจกรรมที่เป็นตัวฐานในการใช้ปันส่วนต้นทุนทางอ้อมเข้ากับงานที่ทำ

$\text{อัตราต้นทุนทางอ้อมปันส่วน} = \frac{\text{งบประมาณต้นทุนทางอ้อม}}{\text{ประมาณการหน่วยกิจกรรมที่เป็นฐานปันส่วน}}$

การบริหารงานตามกิจกรรม

การนำระบบต้นทุนตามกิจกรรมมาใช้เพื่อปรับปรุงการดำเนินงานขององค์การให้ดีขึ้น เรียกว่าการบริหารงานตามกิจกรรม ต้นทุนเกิดขึ้นในองค์การเนื่องจากมีกิจกรรม คำสั่งซื้อที่ได้รับก่อให้เกิดกิจกรรมที่ตามมาเป็นลำดับ จากการซื้อวัตถุดิบมาเปลี่ยนสภาพในกระบวนการผลิตตามขั้นตอนผลิตต่างๆ กัน จนกระทั่งจัดส่งสินค้าให้ลูกค้าได้ในขั้นสุดท้าย ลักษณะสำคัญของระบบบัญชีตามกิจกรรมอยู่ที่ว่าสามารถวัดและติดตามต้นทุนของกิจกรรมสำคัญได้ตลอดเวลา การบัญชีตามกิจกรรมเป็นการรวบรวมข้อมูลทางการเงินหรือวัดผลการดำเนินงานเกี่ยวกับกิจกรรมที่มีนัยสำคัญในกิจการ

หลักสำหรับการบัญชีตามกิจกรรมมี 2 ประการ

ประการแรก เป็นระบบต้นทุนซึ่งพยายามที่จะกำหนดต้นทุนของกิจกรรมสำคัญๆ ให้กับผลิตภัณฑ์ที่เป็นเหตุให้เกิดต้นทุนเหล่านั้น

ประการที่สองการระบุต้นทุนของกิจกรรม ผู้บริหารพยายามที่จะลดหรือขจัดต้นทุนที่ไม่จำเป็นออกไป

ตัวขับเคลื่อนต้นทุนเป็นเหตุการณ์หรือกิจกรรมที่เป็นผลก่อให้เกิดต้นทุน ในระบบต้นทุนตามกิจกรรมจำเป็นต้องกำหนดตัวขับเคลื่อนต้นทุน ถัดจากนั้นกิจกรรมการปันส่วนต้นทุนจะถูกกำหนดขึ้นซึ่งกิจกรรมดังกล่าวแสดงให้เห็นตัวขับเคลื่อนต้นทุนเหล่านี้กระจายไปยังผลิตภัณฑ์ต่างๆ ได้อย่างไร ปัจจัยสำคัญที่ต้องนำมาพิจารณาในการเลือกใช้ตัวขับเคลื่อนต้นทุนที่เหมาะสมด้วย ได้แก่ ระดับความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมกับตัวขับเคลื่อนต้นทุนมีมากน้อยเพียงใด ต้นทุนค่าใช้จ่ายที่เกิดขึ้นในการวัดตัวขับเคลื่อนต้นทุนสูงเกินไปหรือไม่ ผลกระทบเชิงพฤติกรรม ตัวขับเคลื่อนต้นทุนที่เลือกมาใช้ทำให้พฤติกรรมของพนักงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นเปลี่ยนแปลงไปอย่างไร

สรุประบบต้นทุนตามกิจกรรม (Activity - Based Costing (ABC) System)

ระบบต้นทุนตามกิจกรรม (ABC) เป็นระบบต้นทุนที่ทำให้สามารถระบุต้นทุนในส่วนที่เป็นต้นทุนทางอ้อม (Indirect Cost) ที่มีต่อผลิตภัณฑ์ได้ถูกต้องมากขึ้นกว่าระบบต้นทุนแบบเดิม (Traditional Costing System)

ระบบต้นทุนแบบเดิม ใช้วิธีการจัดสรรต้นทุนทางอ้อม (Allocate Indirect Cost) โดยการวัดปริมาณ เช่น ขึ้นกับจำนวนชั่วโมงแรงงานทางตรง (base on M/C hour)

ระบบต้นทุนตามกิจกรรมใช้วิธีการคิดต้นทุนจากกิจกรรมทั้งหมด ที่ทำให้เกิดผลิตภัณฑ์ขึ้นมา

ลักษณะทั่วไปของโรงงานตัวอย่าง

โรงงานตัวอย่าง เป็นโรงงานผลิตผนังล้อมอาคารน้ำหนักเบา (Curtain wall)

ผนังล้อมอาคารน้ำหนักเบา ประกอบขึ้นจากวัสดุจำพวกโลหะ และกระจก ใช้แทนผนังคอนกรีตแบบเดิมในอดีต มักใช้กับอาคารที่พักอาศัย อาคารพาณิชย์ อาคารสำนักงาน หรืออาคารห้างสรรพสินค้าต่างๆ เพื่อเน้นให้ตัวอาคารมีความสวยงามแปลกใหม่ นอกเหนือไปจากการเป็นตัวป้องกันสภาวะอากาศภายนอกเพียงอย่างเดียว

สภาพโดยทั่วไปของโรงงานตัวอย่าง

โรงงานตัวอย่างที่ศึกษานี้ตั้งอยู่บนเนื้อที่ 12 ไร่ มีพนักงานทั้งสิ้น 250 คน ทำการผลิตผนังล้อมอาคารน้ำหนักเบา ในเขตโรงงานจะแบ่งออกเป็นอาคารต่างๆ

วัสดุที่ใช้เป็นส่วนประกอบของผนังล้อมอาคารน้ำหนักเบา ได้แก่

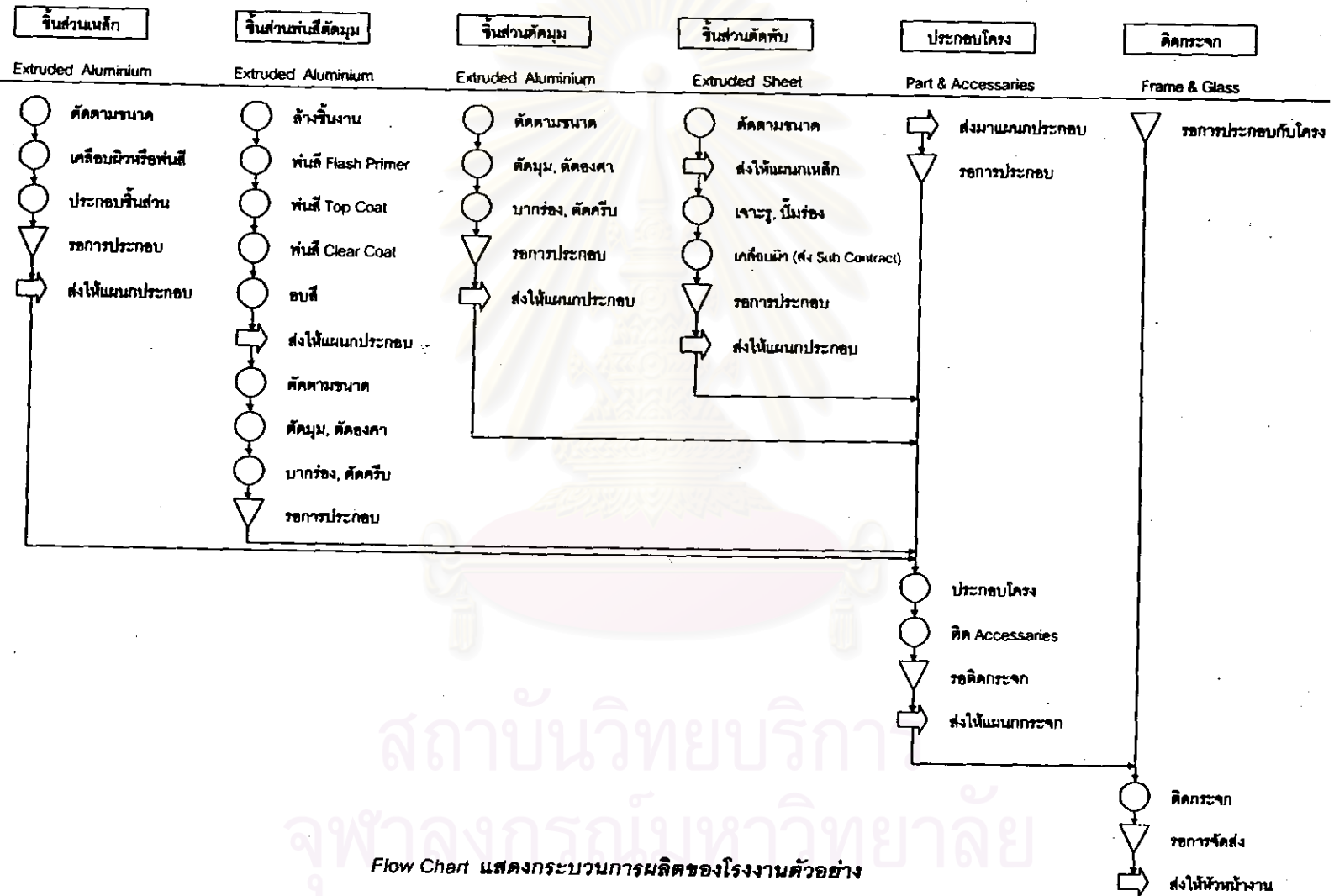
1. อลูมิเนียม มี 2 ประเภท คือ อลูมิเนียมแบบแผ่น (Sheet) และแบบเส้น (Extruded)
2. แผ่นสแตนเลส (Stainless Steel Sheet)
3. เหล็กโครงสร้าง (Structural Beam) เหล็กทรง (Channel) เหล็กฉาก (Angle)
4. กระจก
5. อุปกรณ์ปลั๊กย่อยต่างๆ เช่น มือจับ บานพับ โชคอัพ อุปกรณ์ประตู ลูกล้อบานเลื่อน
6. ยางขอบกระจก ยางกันชน
7. ซิลิโคน สี
8. อุปกรณ์ใช้ในการยึดติด (ทุก, หมุด, น๊อต, แหวนรอง, ฯลฯ)

กระบวนการผลิตผนังล้อมอาคารน้ำหนักเบาในโรงงานตัวอย่าง

การผลิตในโรงงาน มีลักษณะเป็นงานสั่งทำ (Job Shop) มีกระบวนการผลิต ดังนี้

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แผนภาพที่ 1 แสดงกระบวนการผลิตในโรงงานตัวอย่าง

Flow Chart แสดงกระบวนการผลิตของโรงงานตัวอย่าง

สถาบันวิทย์บริกา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปัญหาที่พบในปัจจุบัน

1. โรงงานตัวอย่าง มีลักษณะการผลิตเป็นงานสั่งทำ ยังไม่มีมาตรฐานของเวลาในการทำงาน (Standard Time)
2. ไม่มีมาตรฐานในการคิดต้นทุนของผลิตภัณฑ์ การประมาณการต้นทุนใช้การประมาณค่าตามประสบการณ์
3. การวางแผนการผลิต ต้องอาศัยประสบการณ์ ในการประมาณเวลาของการผลิตผลิตภัณฑ์หนึ่งๆ
4. ไม่มีการเปรียบเทียบข้อมูลของต้นทุนที่เกิดขึ้นจริงกับต้นทุนที่ประมาณไว้ ไม่สามารถควบคุมต้นทุนได้

วัตถุประสงค์งานวิจัย

เพื่อปรับปรุงระบบต้นทุนการผลิตในโรงงาน โดยใช้ระบบต้นทุนกิจกรรม

ขอบเขตงานวิจัย

1. ศึกษากิจกรรม และเวลาของแต่ละกิจกรรม เพื่อผลิตผลิตภัณฑ์
2. โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่พัฒนาขึ้น ใช้กับระบบต้นทุนตามกิจกรรม

ขั้นตอนการวิจัยและดำเนินงาน

1. ดำรงงานวิจัย และทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง
2. ศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ดังนี้
 - 2.1 ข้อมูลของโรงงานตัวอย่าง ปัญหา ความต้องการ
 - 2.2 กิจกรรมต่างๆ ในโรงงาน
 - 2.3 การสร้างระบบต้นทุนในโรงงาน
 - 2.4 ลักษณะโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ต้องพัฒนาขึ้นเพื่อใช้ในโรงงานตัวอย่าง
3. การดำเนินงาน แบ่งออกเป็น 2 ส่วน คือ

3.1 พัฒนาโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกิจกรรม เวลา และจำนวน
ต้นทุนการผลิต รวมทั้งวางแผนการผลิต และเปรียบเทียบผลของการผลิตจริง

3.2 นำโปรแกรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้จริงในโรงงานตัวอย่าง

4. เปรียบเทียบผลข้อมูลก่อน และหลังการวิจัย
5. สรุปผลการวิจัย และข้อเสนอแนะ
6. ทำรูปเล่มวิทยานิพนธ์

ขั้นตอนการพัฒนาโปรแกรม

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ มีลักษณะดังนี้

1. Input - กิจกรรม (Activity), ทรัพยากร (Resource) และ ตัวหลักต้นทุน (Cost driver)
2. Process - จำนวนค่าจาก Input เก็บลงฐานข้อมูลของแต่ละผลิตภัณฑ์
3. Output
 - ต้นทุนรวม
 - ต้นทุนแยกตามกิจกรรม
 - การวิเคราะห์ต่างๆ
 - แสดงผลเปรียบเทียบ

ขั้นตอนการสร้างโปรแกรม

1. กำหนดกิจกรรมในการผลิต โดยแบ่งเป็นกลุ่มใหญ่ๆ ได้ เช่น
 - การจัดหา (Procurement)
 - การผลิต (Production)
 - การบริหารการผลิต (Production Management)
 - การควบคุมคุณภาพ (Quality Control)
2. กำหนดทรัพยากร (Resource) โดยกิจกรรมแต่ละส่วนมีทรัพยากรอะไรบ้าง เช่น ค่า
แรงงานทางอ้อม ค่าวัสดุทางอ้อม
3. กำหนดตัวหลักต้นทุน (Cost driver) ที่สอดคล้องกับกิจกรรม และทรัพยากร ตัวอย่าง
ตัวหลักต้นทุน เช่น ระยะทางที่เคลื่อนที่
4. จำนวน
 - ปริมาณตัวหลักต้นทุน ที่ใช้ในแต่ละกิจกรรมของแต่ละผลิตภัณฑ์
 - อัตรากิจกรรม - ต้นทุน ต่อหน่วยตัวหลักต้นทุน

5. คำนวณ การจัดสรรต้นทุนไปที่ผลิตภัณฑ์
6. คำนวณต้นทุนของแต่ละผลิตภัณฑ์
7. แสดงผลต้นทุน

ขั้นตอนการใช้งานในโรงงานตัวอย่าง

1. รวบรวมข้อมูลในโรงงานตัวอย่าง เกี่ยวกับกิจกรรม ทรัพยากร ตัวผลิตภัณฑ์ต้นทุน และ ต้นทุนในแต่ละกิจกรรม
2. แยกข้อมูลออกเป็นหมวดหมู่ และระบบ เพื่อป้อนเข้าโปรแกรม
3. แสดงผลโปรแกรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ข้อมูลต้นทุนที่ถูกต้องมากขึ้นเพื่อบริหารงานต้นทุน ช่วยจัดสรรการใช้ทรัพยากรให้มี ประสิทธิภาพ และเห็นว่าควรลดค่าใช้จ่ายที่กิจกรรมส่วนไหนจึงจะมีประสิทธิภาพสูง สุด
2. เป็นข้อมูลในการกำหนดราคาได้ถูกต้องมากขึ้น
3. เป็นข้อมูลในการตัดสินใจของผู้บริหาร
4. เป็นประโยชน์กับผู้สนใจ

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย